

प्रतिपूर्णवस्तुना युद्धपरिकरवस्तुना ॥ शशिसूर्यवर्चसा तद्रश्मिवर्चसा हेमदामसहितेन वस्तुना विराजमानं ॥ ६ ॥ तोरणस्थितं तोरणाश्रयं आसीनमुपविष्टं ॥ ७ ॥ हरी
क्षणः सिंहवत् क्रूरदृष्टिः युगांतकालाग्निवत्प्रजाक्षयेवस्थितं हरिं समासाद्य तमेवैक्षत ॥ विस्मितं च तं जातसंभ्रमं च ॥ बालोयं मां योद्धुमिच्छतीति विस्मयः रावणपुत्रत्वाच्च
तत्र जातादरत्वं ॥ ८ ॥ अभिवर्धतां तेजसा अभ्यवर्धतेत्यर्थः ॥ ९ ॥ स्थिरं स्थितः सः ॥ प्रसमीक्ष्य विक्रमे संदर्शनीयपराक्रमं संयति रणे दुःखं निवारणं यस्य तं त्रिभिः शरैः प्रचो

विराजमानं प्रतिपूर्णवस्तुना सहेमदाश्चाशशिसूर्यवर्चसा ॥ दिवाकराभं रथमास्थितस्ततः स निर्जगामामरतुल्यविक्रमः ॥ ६ ॥

स पूरयन् खंचमहीचसाचलांतुरंगमातंगमहारथस्वनैः ॥ बलैः समेतैः सह तोरणस्थितं समर्थमासीनमुपागमत्कर्पिं ॥ ७ ॥ स तं स

मासाद्य हरिं हरीक्षणो युगांतकालाग्निमिव प्रजाक्षये ॥ अवस्थितं विस्मितजातसंभ्रमं समैक्षताक्षो बहुमानचक्षुषा ॥ ८ ॥ स तस्य वेगं

चकपेर्महात्मनः पराक्रमं चारिपुरावणात्मजः ॥ विचारयन् खंचबलं महाबलो युगक्षये सूर्यइवाभिवर्धत ॥ ९ ॥ स जातमन्युः प्रसमी

क्ष्य विक्रमं स्थितः स्थिरः संयति दुर्निवारणं ॥ समाहितात्मा हनुमंतमाहवे प्रचोदयामास शितैः शरैस्त्रिभिः ॥ १० ॥ ततः कर्पितं प्रसमी

क्ष्य गर्वितं जितश्रमं शत्रुपराजयोचितं ॥ अवेक्षताक्षः समुदीर्णमानसं सबाणपाणिः प्रगृहीतकामुर्कः ॥ ११ ॥ स हेमनिष्कांगदचारुकुं

डलः समाससादाशुपराक्रमः कर्पिं ॥ तयोर्वभूवा प्रतिमः समागमः सुरासुराणामपि संभ्रमप्रदः ॥ १२ ॥ ररासभूमिर्नततापभानुमान्ववौ

नवायुः प्रचचालचाचलः ॥ कपेः कुमारस्य च वीर्यसंयुगं ननाद च द्यौरुदधिश्चक्षुभे ॥ १३ ॥ स तस्य वीरः सुमुखान्पतत्रिणः सुवर्णपुं

खान्सविषानिवोरगान् ॥ समाधिसंयोगविमोक्षतत्त्वविच्छरानथ त्रीन्कपिभूध्न्यताडयत् ॥ १४ ॥

दयामास युद्धाय प्रेरयामास ॥ १० ॥

॥ ११ ॥ निष्कमुरोभूषणं आशुपराक्रमः तीक्ष्णपौरुषइतियावत् समागमो युद्धं संभ्रमप्रदः भयप्रदः ॥ १२ ॥ भूमिर्भूमिस्थप्राणिजातं ररास वीर्यप्रवृत्तं संयुगं वीक्ष्येति शेषः

॥ १३ ॥ समाधिर्लक्ष्यदर्शनं ॥ संयोगः शरसंधानं विमोक्षः सहितस्य त्यागस्तेषां तत्त्ववित् ॥ अताडयत् अपातयत् ॥ १४ ॥